

FNL I NORGE 5-71

MEDLEMSBLAD FOR SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

FRA LANDSMØTET

DETTE HAR VÆRT HARDT, MEN VIRKELIG INSPIRERENDE, SLIK
OPPSUMMERTE EN AKTIVIST LANDSMØTET.

Solkom hadde landsmøte 18-20. juni. Dette var det 5. og det største landsmøtet i frontens historie. Flere aktivister enn noengang var samlet.

Dette skulle være et arbeids- landsmøte. Oppsummeringer skulle gjøres og planer legges. Mange gruppe- og plenumsdiskusjoner sto på et hardt program.

1. Fredag.

Landsmøtet ble samlet fredag. Det ble konstituert og valgt en landsmøteledelse. Dessuten var det politiske foredrag og hilsninger fra gjester.

Spesielt var talen av Le Phuong interessant. Han er leder av PRRs informasjonskontor i Stockholm. Han kom grundig inn på enhetsfronttaktikken slik den ble gjennomført av FNL i Sør-Vietnam. Han fortalte hvorledes FNL gikk fram for å forene flest mulig mennesker bak spesielle krav og aldri var redde for å samarbeide med noen, selv om det kun var samarbeid på helt få punkter og selv om de politiske standpunkter var forskjellige. Som han sa: "Selv om vi samarbeider med en buddistmunk er det liten fare for at vi blir buddistmunken,

men det er sannsynlig at han vil få større forståelse for USA-imperialismen.

Det var hilsninger fra SF, SFU, FMK, og Palkom.

Det politiske foredraget ble holdt av Ingvar Skobba. Han hadde en grundig analyse av forholdene i Indo-Kina, verden og Norge, og han trakk opp visse perspektiver for fronten. Mer om dette seinere.

2. Lørdag.

Lørdagen begynte med en hilsen fra DFFG. Ettersom debatt på det politiske foredraget til Skobba og programendringsforslag. Så kom rapportene fra de forskjellige utvalgene, herunder fikk vi også en debatt om venstresvikk som ble skilt ut som eget punkt.

Kameraten fra DFFG påpekte at Solkom og hans organisasjon var nær beslektet og kunne støtte og hjelpe hverandre i kampen mot USA-imperialismen. Begge organisasjoner er enhetsfronter, og han presiserte at innen DFFG var det ikke slik at noen behøvde å ta stilling til monopolkapitalen generelt. Dette ville være feilaktig frontlinje og innebære venstresvikk, sa den svenske kameraten.

Dette er første gang i frontens historie at vi har hatt en så grundig oppsummering av det som har skjedd i fronten den siste tid, som under rapportene fra utvalget. Her ble de forskjellige delene av frontens virksomhet tatt opp mot hovedoppgave. Vi fikk en grundig gjennomgang av det som hadde skjedd i fronten, og vi fikk muligheter til å se om utførelse burde settes inn for best i kunne gjøre hovedoppgave.

Rapporter fra utvalget ble først lest og i tillegg beretter delte forordningen som er i grunn, og hver enkelt gruppe tok for seg en del av frontens arbeid. (Det var rapporter fra politisk utvalg, Studietutvalget, Samvirkningsutvalg, For Velt-ner og WLiNorge.)

Vi var på et denne er såne gjennomgangen representerer et tydeligvis nytt nivå i fronten. Her ble spesielt tatt for ved-teret til intern hovedoppgave for høsten. Denne ble vedtatt på søndag.

Det ville fore alle for å se at det tilførsene fra hver enkelt av utvalgenes problemer og hvordan en prøvde å løse de oppgaver, men vi vil se litt ned fra det st-ten og WLiNorge.

Først ble det lest og at at bladet i år hadde fått en nye bedre form enn tidligere og at det nå ble mye mer lest. Det var enighet om at bladet i store

trekfulgte et riktig linje i politikken. En kritikk gikk på at bladet i alt for liten grad tok hensyn til at gruppene ikke lå på samme nivå organisatorisk. Det virket som om alle gruppene hadde de samme problemene å stå med.

Det ble også kritisert at bladet hadde en tendens til bare å trekke fram positive ting fra gruppene, og dermed unngått det negative som skjer i fronten.

En ting som også ble fremført at gruppene i alt for liten grad draiv hovedoppgaven samtidig av WLiNorge. Sært for grupper bruker bladet riktig, og noen ting er at gruppene ikke benytter WLiNorge skikkelig. Det er inn-tilen i veien for at de grupper sender inn stoff til oss i redak-sjonen, eller at folk som ikke stiller spørsmål som hva is om spesielle saker. Takk for det, og nå, en del av det som er svulstklaring i WLi Norge.

Det ble tatt til det opp-summeret at det generelt var for dårlig kontakt mellom gruppene og bladet. Bladet hadde mange gode for-bereder fra de i samlet.

Sist ble det foreslått en ny-organisering av fronten til dist-riktorganisering. Vi håper dette vil løse mange av frontens kom-munikasjonsproblemer. Her om dette et annet sted i bladet. Den nye organiseringens representerer et nytt steg framover i fronten.

Av mange referater fra 6. bat-ten og verstretevvik, kommer den et annet sted i bladet. Vi tror at

gruppene bør diskutere dette problemet med venstreavvik i sammenheng med hovedoppgava.

Søndag.

Søndagen startet med tilsetninger fra danske kamerater og finske. Begge understreket at det var nødvendig å styrke samarbeidet i Vietnamarbeidet i Norden. I Danmark ble det sagt at De Danske Vietnamkomiteer var den sterkeste organisasjonen på venstreside.

I Finland arbeidet de som i Norge, men var ikke kommet så langt i arbeidet. De hadde hatt store framganger siste året.

EEC- SOLKOM.

Det ble lagt fram en uttalelse om anti-EEC arbeid og Solkoms arbeid. Det ble framhevet at disse to feltene ikke kunne sees adskilt, men at kampene var to sider av samme sak. EEC-uttalelse følger i helhet.

HOVEDOPPGAVA.

Når det gjelder debatten om ny hovedoppgave, tror vi ikke det er så viktig å referere den her. Den debatten gjenspeiles godt i studieopplegget.

2. DRAMMEN KAMPEN.

De kamerater som er viktige for i forbindelse med kampene fra til samarbeid i den vietnam-politikkens faglige og politiske arbeid.

Drammen kom med forslag om et tiende punkt som gikk på at regjeringen må sette i verk tiltak som øyeblikkelig stopper

NATOs overvåking og registrering av verkstedklubber, fagforeninger, organisasjoner og enkeltpersoner som gir aktiv støtte til de indo-kinesiske folks kamp mot USA-imperialismen. Dette kravet fikk bred støtte på landsratet, men det ble vedtatt å drooge kravet og det skulle vise seg at det brøt den enheten som var vedtatt. Vi skulle ta kamp på det, men ikke la det føre til brudd.

På slutten til kritikken av landene et. Hovedsak ved landsratet ble betegnelse som god, men gruppene hadde fått for dårlig tid til forberedelser. Det hadde vært for sein utsendelse av landsratetokumentene. Vi tror dette landsratet la grunnlaget for ny framgang for fronten og den nye lokale formannen mente at til neste landsrate burde vi være dobbelt så mange samlet. Dette er vårt mål.

Om distriktsorganiseringa

Følgende vedtektsendring ble vedtatt på Solkoms landsmøte i juni:

Organisasjonen bygger på enkelt-medlemmer organisert i FNL-grupper på arbeidsplasser, skoler og bostedsområder. En FNL-gruppe må ha et valgt styre på minst tre personer.

Lokalgruppene og kontaktene innen et område som geografisk og kommunikasjonsmessig hører sammen, danner et distrikt. Distriktene omfatter alle FNL-grupper i landet. Et distrikt bør bestå av 5-10 lokalgrupper. Distriktsinndelingen foretas av Landsstyret etter råd fra lokalgruppene. Distriktet skal samordne virksomheten innen sitt område, utveksle erfaringer mellom gruppene, danne nye FNL-grupper og ellers støtte hverandre i arbeidet. I distriktsarbeidet skal distriktskonferanser for alle medlemmer, styrekonferanser, o.l. nyttes.

Landsstyret skal påse at distriktsarbeidet drives i alle distrikter. Landsstyrerepresentanter er ansvarlige for distriktsarbeidet i sitt distrikt. Distriktet kan av Landsstyret pålegges sentrale oppgaver etc.

På landsmøtet ble det valgt distriktsansvarlig (DA) for 5 distrikter i landet med senter i Oslo, Drammen, Stavanger, Trondheim, Tromsø. Landsstyret fikk mandat til supplerings for de øv-

rige distrikter og på landsstyremøtet 28/29. august vil det bli innvalgt DA fra Fredrikstad (), Gjøvik, Bergen og Sandnessjøen. Landsstyrets distriktsutvalg (DU) har gjort en foreløpig inndeling av landet i 9 distrikter på følgende måte: 1. Østfold, 2. Oslo) 3. Hedmark/Oppland, 4. Buskerud/Vestfold/Telemark, 5. Aust-Agder/Vest-Agder/Rogaland, 6. Hordaland/Sogn og Fjordane, 7. Møre og Romsdal/Sør-Trøndelag/Nord-Trøndelag, 8. Nordland 9. Troms/Finnmark.

Kontaktene og gruppene hører til følgende distrikter:

1. Fr.stad, Moss, Halden, Sarpsborg, Dröbak, Askin.
2. Oslo, Bærum, Lilleström, Oppegård.
3. Gjøvik, Hamar, Lillehammer.
4. Drammen, Horten, Porsgrunn, Hønefoss, Kragerö, Mjøndalen, Notodden, Sandefjord, Åmot, Larvik.
5. Stavanger, Arendal, Haugesund, Kr. sand, Farsund, Vågsbygd.
6. Bergen, Öystese, Florö, Høyanger, Kleppstö, Sogndal, Stord, Vaksdal, Odda, Husnes, V ines.
- 6.
7. Trondheim, Bjugn/Örlandet, Rissa, Levanger, Rörös, Steinkjer, Oppdal, Molde, Kr. sund, Ålesund, Eidsvåg, Andalsnes, Volda, Vestnes, Tingvoll, Farstad.

Studier på den interne hovedoppgava

Brev 3

Le Duan, medlem av sentralkomiteen i Nord-Vietnams Arbeidsparti, skriver om strategien i folkekrigen følgende (Le Duan: "The Vietnamese Revolution. Fundamental Problems and Essential Tasks, Hanoi 1970. Kan fåes kjøpt hos Solkom).

"Den strategiske retningslinje for folkekrigen i Sør-Vietnam er å kjempe en langvarig krig og vinne styrke under kamp. Dette er loven som kan gi vårt folkekrigs-folkepartiet for rasjonal frigjør-ing og forsvar av Andrelandet i et tvært område. I den langvarige krigsstrategien står våre væp-nete styrker og folket i sør an-sikt til en slutt med USA-imperial-ismen, den barbariske imperialist-lederen som har en stor styr og moderne utstyr, militære og øko-nomiske ressurser som er mange ganger større enn våre. Derfor trenger vi tid til gradvis å øde-legge hans styrker og svekke han, begrense hans styrker og forverre hans svakheter, fostre og utvikle våre væpnete og politiske styrker, snu krigen mer og mer til vår for-del for hver dag, svekke fienden

og styrke oss sjøl gjennom kampen som vi fører med større og større suksess.

"Stre en langvarig krig be-tyr å angripe fienden med små aksjoner som går over i større, tvindre ham på retrett skritt for skritt, forhindre hans strate-iske planer å bli satt ut i livet og til slutt nedkjempe han fullstæn-dig. I en slik langvarig kamp, hvis vi klarer å drive oss sjøl til det ytterste punkt som vi utnytter enhver positiv mulighet til vår fordel, hvis vi veit hvor-dan vi skal forårsake svakheter hos fienden og utnytte disse dyk-tig, hvis vi gir våre styrker klare og effektive retningslinjer, følger vi korrekt linje, peker på målet og slår til i rett tid, slår harde og effektive slag og vinner betydelige militære seire, der-som vi på samme tid klarer å kom-bilere militær kamp med politisk aksjon og vannet andre med foke-oppstyr, da vil vi gjøre sprang oppover i forhold til fienden og endre styrkeforholdet og krigens forløp."

Le Duan slår fast hvordan en "langvarig kamp kan utvik-le seg. Den å være i en defensiv

posisjon til å komme i en offensiv posisjon, for til slutt å seire.

Å bygge enhetsfronten i Norge mot USA-imperialismen vil ikke bli gjort over natta. Vi må basere oss på langt og hardt arbeid der vi gradvis utvikler kampen på alle områder og bygger fronten bit for bit.

Linja med "Å stable ei FNL-gruppe på beina" eller "gjøre ett skippertak under vietnam-krig" er å slå politiske slag i lufta, skal vi gradvis styrke solidaritetsarbeidet må vi begynne i det små og utvikle oss ut fra det.

Landsmøtet pekte på i diskusjonene at den største svakheten var "skippertaksmentaliteten" og at dette måtte rettes på ved at FNL-gruppa etterhvert utvikler en arbeidsstil med regelmessig og jevnt økende aktivitet når det gjelder studier og eksterne aksjoner.

Den internasjonale enhetsfronten.

På den indo-kinesiske enhetskonferansen i april 1970 besluttet representanter fra Laos, Kambodsja og Nord og Sør-Vietnam gjensidig å støtte hverandre i kampen mot den felles fienden, USA-imperialismen. Konferansen uttalte følgende: "Stilt overfor USAs forræderiske planer om å gjennomføre "Nixon-doktrina": Å få asiater til å bekjempe asiater, så splid og provosere fram sjåvinistisk hat mellom folkene i Kambodsja, Laos og Vietnam,

appellerer konferansen til tre folk om å skjerpe sin årvåkenhet, styrke sin solidaritet og intensivere kampen mot den felles fiende USA-imperialismen og den lakeier i de tre land, inntil vi har vunnet en fullstendig seier. Ut fra prinsippet om at frigjøringa og forsvaret av hvert enkelt land hviler på de enkelte folk, lover de impliserte parter å gjøre alt de kan for å gi hverandre gjensidig støtte etter de enkelte parters ønske på basis av gjensidig respekt."

I vår viste dette enhets-samarbeidet sin styrke. Gjennom koordinering av kampene og samordna aksjoner klarte de tre indokinesiske folka å kaste ut USA-imperialistene og deres leietropper ut av Laos på under 50 dager. Dette viser fruktbarheten og nødvendigheten av det internasjonale samarbeidet og at bare en internasjonal enhetsfront kan beseire USA-imperialismen.

Dette betyr: Når vi bygger enhetsfronten i Norge må vi se oss sjøl som en del av denne internasjonale enhetsfronten og linje opp den langsiktige strategien i samband med enhetsfrontens prinsipper. Bare på denne måten kan vi rette store slag mot den verdensomspennende USA-imperialismen.

Forholdet strategi/taktikk.

Solkom tar i dag sitt utgangspunkt for solitaritetsarbeidet der brennpunktet mellom verdens folk og USA-imperialismen er: Indo-Kina. Samtidig ser vi som langsiktig målsetting å være en del av en internasjonal enhetsfront mot USA-imperialismen. Det betyr at i den grad vi innen fronten tar opp andre politiske faktorer må vi analysere og vurdere disse ut fra brennpunktsteorien og vår langsiktige målsetting. De sakene vi tar opp må være slik at de bidrar til økt støtte til indo-kinas folk og samtidig innebærer skritt mot en internasjonal enhetsfront.

Eks: Skal Solkom støtte streiker? Både Solkom sentralt og Hauge-sund FNL-gruppe støtta streiken ved det amerikansk kontrollerte aluminiumsverket i Sauda i fjor. Vi pekte på at streiden var et slag i ansiktet på de amerikanske monopolistene innen aluminiums-industrien, at de tapte profitt og samtidig at streid samtidig at streiken viste at arbeidere i Sauda og bønder i Vietnam har felles interesser i å bekjempe USA-imperialismen. På denne måten kunne vi få økt støtte til vårt arbeid blandt de tusener av arbeidere over hele Norge som støtta Sauda-arbeidernes streik. Betyr dette at Solkom skal støtte alle streiker? Det ville vært svært vanskelig å påvise det felles interessegrunnlaget betjenninga ved Oslo Sporveier hadde da

de gikk til streik med med folket i Vietnam. I stedet ville vi kanskje støtt fra oss folk som slutter opp om Solkom. Disse folk ser vietnamkrigen som tusen ganger viktigere enn en streik ved en kommunal bedrift i Norge. Med andre ord: Spørsmålet om støtte til streiker er et underordnet og taktisk spørsmål for fronten - vi støtter streiker når det vil føre til økt oppslutning om vår politiske linje slik den blir formet av brennpunktsteorien. Vi kan aldri garantere oss mot å gjøre feil i taktikken, men ved å gi retningslinje for politikken med grundige analyser og diskusjoner ut fra riktige prinsipper, kan vi lære av feila, unngå dem i framtida og forbedre politikken. Derfor er tesen om at Solkom skal støtte alle streiker feilaktig, da dette bryter med prinsippene om å jobbe ut fra brennpunktsteorien, og å bekjempe USA-imperialismen bit for bit.

Solkom og kampen mot norsk medlemskap i EEC.

Kampen mot norsk medlemskap i EEC har ført til et oppsving i folkets kamp som ikke har sin like etter 2 verdenskrig. Et flertall av arbeid-erne, småbrukerne, fiskere og bønder deltar aktivt i motstanden gjennom Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid og Folkebevegelsen mot EEC.

Landsmøtet i Solkom erklarte i sin uttalelse om EEC:

USA-imperialismen betyr i dag den største truselen mot alle folk i verden. President Nixon og hans regjering er et redskap for de store amerikanske industrimonopolene, som direkte eller gjennom et nett av datterselskaper og reaksjonære støttespillere undertrykker og ut-suger store deler av verdens befolkning.

Forståelsen for nødvendigheten av å kjempe mot imperialismen har økt sterkt de siste årene også i det amerikanske folket som selv utnyttes av sine ledere. I den kamp verdens folk nå fører mot imperialismen, står de indo-kinesiske folk framst i frontlinja - de står i brennpunktet mellom imperialismen og frigjøring. Folkene i Vietnam, Laos og Kambodsja har ført en lang og seig kamp mot USA-imperialismen og dens tilhengere, og brakt den over på defensiven. Klarest har dette kommet til syne i det siste med den mislykkete invasjon av Laos vinteren og våren 1971.

Omkostningene ved den imperialistiske krigen og alle nederlagene har satt sine tydelige spor i USA.

Det er økende underskudd på handel balansen og gullreservene minker. Slumproblemer, arbeidsløshet og fattigdom øker. I tillegg er den amerikanske hæren demoralisert og lite kamdyktig. For å holde stillingen har det blitt nødvendig for USA-imperialistene å satse sterker sterkere på de

sterkere og sine marionetter og dessuten på mindre imperialistiske støttespillere eller juniorpartnere. De viktigste av disse er Japan og Vest-Tyskland. De japanske og vesttyske industrimonopolene skal dele ansvaret med USA for å opprettholde det imperialistiske verdenssystemet. Belønningen vil bli økt ekspansjon og utbytte. Selv om det er til dels store motsetninger mellom de imperialistiske maktene vil alle ha fordel av at det imperialistiske system opprettholdes.

Vest-Tyskland er den dominerende makt i det europeiske fellesskapet EEC, en blokk som i hele sin karakter er dominert av europeisk og amerikanske industrimonopoler.

Den norske regjering har søkt om fullt medlemskap i EEC. Norge er fra før tilknyttet USA-imperialismen militært og politisk gjennom NATO. Økonomisk har også amerikanske og store europeiske monopoler fotfeste i Norge. En tilknytning til EEC vil bety at Norge knyttes enda nærmere til USA-imperialismen og dens juniorpartner Vest-Tyskland. Dette vil bety en styrking av imperialismen overfor verdens undertrykte folk generelt.

For Solkom er det spesielt viktig at et utvidet og styrket EEC med USAs støtte og Vest-Tysland som den ledende makt, vil styrke USA-imperialismen overfor de indo-kinesiske folkene og deres kamp for selvvraderett.

De indokinesiske folkene er förende i kampen mot imperialismen og deres seier vil svekke imperialismen overalt ellers i verden. Ogsa i Norge. Solkoms linje er at ethvert folk skal kunne bestemme sin egen utvikling. For å støtte nasjonal selvvraderett og kontroll med egne ressurser vil Landsmötet i Solidaritetskomiteen for Vietnam 18-20 juni 1971 ta avstand fra norsk tilknytning til EEC likesom medlemskapet i NATO vil bety en styrking av de imperialistiske krefter i verden.

Arbeidet mot norsk tilknytning til EEC er en integrert del av det anti-imperialistiske solidaritetsarbeidet i Norge."

Dette betyr at enhetsfronten mot USA-imperialismen i Norge består både av Sokom, Akmed og Folkebevegelsen. Solkom som solidaritetsorganisasjon spiller en viktig rolle nar det gjelder å knytte kampen for nasjonal sjölstendighet i Norge til den samme kampen i Indo-Kina. Dette vil bli et skritt mot en internasjonal enhetsfront. Betyr så dette at vi skal arbeide for at de tre organisasjonene skal bli til en?

Nei, vi har forskjellig utgangs punkt, -Solkom i Indokina og de andre i Norge, og vi kan rekruttere og mobiliserer folk til kamp ut fra begge utgangspunkter.

Med andre ord at savel sentralt som lokalt må det være ledende kjerner både nar det gjelder kamp mot EEC og solidaritetsarbeid. At vi må sky dobbeltorganisering som et styret i FOL-gruppa er det samme som styret i den lokale anti-EEC-komite. Vi må heller ikke legge ned en del av arbeidet på bekostning av en annen, da styrker vi ikke kampen men flytter bare på våre egne styrker.

Men samtidig må vi ikke operere med "luktede dörrer" mellom organisasjonene slik at de konkurrerer med hverandre.

For Solkom vil derfor ei viktig underordna oppgave bli å knytte kampen mot EEC til kampen i Indo-Kina, både med at vi propaganderer dette i löpesedler og "TV", og at det lokalt gjennomföres fellesaksjoner mot EEC-motstandere der dette internasjonale aspektet blir

tillagt den største vekt. Slike aksjoner vil hverken for Solkom eller EEC-motstandere bli hovedsaken i arbeidet men ei viktig og nødvendig oppgave som vi må utvikle etterhvert som situasjonen såvel i Indo-Kina som i Europa skjerpes.

Spørsmål til samtale:

Vil den linja som her er streka opp avklare og styrke det anti-imperialistiske arbeidet (både i Norge og der du bor)?

Forholdet mellom taktikken og strategien - hvordan skal vår politikk idag: "forene alle som lar seg forene bak kravet: "USA ut av Indo-Kina" i. tjene vår langsiktige målsetning - bygge en anti-imperialistisk enhetsfront.

Skal politikken med å forene og mobilisere alle som lar seg forene bak kravet USA ut av Indo-Kina tjene oppbygginga av enhetsfronten. må vi samtidig som vi stadig søker etter større enhet og slagkraft opprettholde vår politiske og organisatoriske sjølstendighet. Det er Solkom som er fortroppen og drivkraften innen den progressive Vietnam-opinionen. Men det er ikke nok å påkalle seg å være fortropp, det må vi stadig tilkjempe oss ved: å ta riktige initiativer og utvikle arbeidet på alle områder. Et eksempel for å belyse dette er forholdet mellom FNL og PRR. Etter FNL's, Tet-offensiven i 1968, da frigjøringsstyrkene definitivt snudde krigen til sin fordel, var det nødvendig å utvide fronten ytterligere for å trekke de som tidligere hadde stått passive til krigen

med i motstandskampen og slik isolere fienden enda mer. PRR blei dannet i 1969 med oppslutning fra nye partier og organisasjoner som spesielt representerte bybefolkninga. Det er FNL som utgjør drivkraften i PRR, men nye grupper har blitt med, da de etter som FNL har gjort framgang har innsett at det er umulig å stille seg nøytral til USA-imperialismen.

Forutsetninga for PRR's dannelse og framgang finner vi i FNL's politiske og organisatoriske styrke og som ved å ta de riktige militære og politiske initiativene driver hele fronten framover.

På samme måte er det Solkom/FNL-gruppa/aktivisten som med sine initiativer og arbeid driver Vietnamopinionen i Norge framover, utvikler den politisk og trekker flere til organisert arbeid.

Vår oppgave er både å forene oss med alle som støtter kravet USA ut av Indo-Kina og å virke som kraft innafor aksjonsenheten for å fostre anti-imperialister / FNL-aktivister.

Å gi slipp på vår sjølstendighet ville være å svikte vår oppgave som fortropp og drivkraft. Dvs, en kapitulasjonslinje. Dette er like galt som å være sekterske.

Lederen for PRR's skandinaviske informasjonskontor Le Phoung illustrerte dette i en tale på Solkoms landsmøte slik: "En anti-imperialistisk front vil ikke svikte sitt grunnlag fordi den samarbeider med buddismunker, -fronten vil ikke bli buddistisk, men kanskje munkene vil bli anti-imperialister."

Spørsmål til samtale:

Hvordan mener du Solkom som helhet og FNL-gruppa har fungert som drivkraft og fortropp i bygginga av en anti-imperialistisk enhetsfront?

HØSTENS ARBEID

Vietnam-uka 18-24 oktober er høstens høydepunkt. Vår oppgave er å forene og mobilisere flest mulig partier, organisasjoner, klubber og enkeltpersoner i en aksjonsenhet bak parolene "USA ut av Indo-Kina" og "Støtt PRR's 7-punkter for fred". En aksjonsenhet som viser bredden og styrken i den progressive Vietnamopinionen, og som betyr et politisk press på regjeringa. Vi har tidligere i studiene pekt på at situasjonen er svært gunstig for kampen mot USA-imperialismen såvel i Indo-Kina som i Norge, og at det er opp til oss om denne situasjonen skal styrke solidariteten mellom det norske og de indo-kinesiske folkene og bli et skritt videre i nedkjempingen av imperialismen. Dette perspektivet bør vi ha klart for oss når vi skal starte med aksjonene i høst.

Det eneste krav vi stiller til aksjonsenheten er at det politiske grunnlaget er de to parolene og hovedtrekkene i løpeseddelteksten. (Jmfr. 1. brev).

Aksjonens formål må være for det første ei kraftigst mulig markering av hva vi står for, og de bør samtidig være slik at folk fatter interesse og føler at de er med på å gi en støtte som tjener det politiske grunnlaget.

Derfor bør FNL-gruppene konsentrere seg om en aksjonsform og arbeide hardt for å gjøre den best mulig uten å spre kreftene på alle felter.

3 forslag til aksjonsformer for Vietnam-uke- enheten.

- 1) Demonstrasjon
- 2) Solidaritetsmøte
- 3) Innsamling til Friggjøringsfondet.

En av disse aksjonsformene kan alle ta initiativet til om de er 40 eller 3 i FNL-gruppa, eller om de er alene.

Demonstrasjonstog/møte :

Demonstrasjon er både en kraftig markering og den kan arrangeres slik at den aktiviserer deltakerne. Det er ikke tilstrekkelig å male et par plakater og sette ei annonse i avisa dagen før, og håpe på at folk kommer av seg sjøl. Flest mulig må trekkes med i det forberedende arbeidet, diskutere politikk, formulere parolene, male tansparentene, legge opp ruta og bestemme hvordan avslutninga skal være. All formell kontakt som innbydelse i brev må følges opp med personlig kontakt og uformell diskusjon. Forberedelsene bør skje i en V-ukekomite, valgt av alle interesserte der folk av ulike politiske oppfatninger deltar.

Spesielt må en huske på at bedrifts-klubber og fagforeninger bruker lang tid til å behandle søknader. (styret har ofte møte hver 14. dag, medlemsmøter sjeldnere). Det er viktig at en forsikrer seg om at medlemmene blir informert og styret ikke setter seg på søknaden enten det er bevilgning eller tiltredelse. Nekter styret å ta opp søknaden så spre løpesedler utafor porten og diskuter saka med arbeiderne.

Møtene bør først og fremst være solidaritetsmøter, og ikke rabaldermøter med Ky-gutter. For at slike solidaritetsmøter ikke skal bli kjedelige er det viktig at

DOLLARKRISE

Kort om årsaken til dollarkrisen.

Etter at pundet knakk sammen for et par år siden, har den amerikanske dollar vært selve bæresøylen i det internasjonale kapitalistiske pengesystem. Dette har gitt USA-imperialistene kjempemessige fordeler framfor andre imperialistiske stater. Verdenshandelen trengte stadig større mengder dollar for å kunne få omsatt stadig større varemengder på det internasjonale marked. Utelukkende ved å trykke flere dollar kunne USA kjøpe opp hele industrigrener i andre land, holde igang hele sitt militærapparat spredt over hele verden, finansiere sine "hjelpetiltak", opprettholde et meget stort underskudd på betalingsbalansen og betale krigen i Vietnam.

Men de siste dollarne som ble trykket opp hadde ikke gulldekning, de var knapt verd det papiret de var trykket på. Forutsetningen hele det økonomiske system hvilte på, var at andre land fortsatt aksepterte dollaren som internasjonalt betalingsmiddel og dens kunstige høye verdi.

Etterhvert som den innbyrdes kampen om markedene skjerpet seg, ble andreimperialister mindre og mindre villig til å godta dollarens og USA-imperialistenes privilegerte stilling. Den beste måten å angripe dollaren på for disse

statene var å kreve innveksling av dollar i gull. Fordi USAs gullreserve var altfor liten, måtte dette bety at dollarens verdi måtte reduseres i forhold til gull og til andre valutaer, samtidig som en devaluering (nedskriving av verdien) av dollaren ville kunne knekke dens privilegerte stilling som internasjonalt betalingsmiddel. Dette ville være et alvorlig slag mot USA-imperialismens herredømme. Det er nettopp dette som har skjedd i dag.

■■■■■■■■■■

Dollarkrisens betydning for USA-imperialismen i Sørøst-Asia.

Den viktigste militære kamp mot USA-imperialismen har skjedd i Indo-Kina. Imperialistenes militærapparat har her fått en alvorlig knekk. Ikke bare har den massive amerikanske militæinnsats blitt slått tilbake, også vietnamiseringen fikk det avgjørende grunnskudd ved kampene om vei 9. Samtidig har den økonomisk kostbare Vietnamkrigen hatt vesentlig innflytelse på dollarens fallitt. I Sørøst-Asia gjør derfor det militære nederlag at USA-imperialismens muligheter for å løse sine økonomiske problemer straks reduseres.

USA-imperialistene vil selvsagt fortsatt kjempe for å opprett.

Salg av FV gir også store muligheter til å komme i kontakt med andre progressive i distriktet men det må da følges opp.

2) Innafor enheten og med sjølstendige aksjoner må FNL-gruppa søre kjen-skap til Solkom's anti-imperialistiske linje med det formål å knytte flest mulig til fronten. Formålet bør være å rekruttere folk til studiesirkel og til FNL-gruppa, verve støttemedlemmer og verve abonnenter til FV.

LA VIETNAM-UKA BLI ET STORT SKRITT MOT Å FORDOBLE ANTALLET MEDLEMMER OG GRUPPER.

SPØRSMÅL:

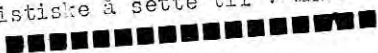
1. I studiesirkelen blir det nevnt at vi har mange bak oss i kvart - USA ut av Indo-Kina. Er det riktig der du bor, går på skole eller jobber?

Bett opp en liste over de bedriftsklubber/fagforeningene, politiske organisasjoner og andre som gruppa bør arbeide for å få med i Vietnamuke-enheten.

2. Hva slags V-ukearrangement vil være best på stedet?

3. Hvordan kan en best organisatorisk sikre at den politikken en kom fram til under 1 og 2 blir satt ut i livet? (Ansvarsfordeling, tidsfrister, kontroll og videreutvikling av arbeidet.)

4. Hvordan kan du alene, og sammen med resten av gruppa mobilisere folk til studiesirkel, støttemedlemskap og abonnent på "FV"? Hva slags kvantitative mål er realistiske å sette til V-uka?

en foruten politiske foredrag og appeller også har kunstneriske eller kulturelle innslag som diktopplesing, visesang, små teaterstykker, allsang, filmframvisning, fotoutstilling eller lignende. Det er lurt å prøve å mobilisere mer eller mindre lokale kunstneriske krefter som støtter politikken vår.

I Sverige har de hatt stor suksess med sine såkalte "kaffe-møter" med småbord servering av kaffe, brus, visesang og salg av litteratur, sammen med politisk innledning og uformell diskusjon rundt bordene. Forutsetninga for at disse skal bli vellykka er at FNL-aktivistene går aktivt inn for å diskutere og selge matriell slik at ikke folk blir sittende å glo i veggene.

For å mobilisere til demonstrasjon/møte er det ikke nok med løpeseddelutdeling og annonse. FNL-aktivistene må trekke alle som deltar i aksjonsenheten med på å få med seg alle de kjenner og propagandere der de ferdes for arrangementet. I tillegg kan dørsalg av FV og mobiliseringsstand på sentrale steder med flagg og utdeling av løpesedler, salg av matriell brukes for å gjøre folk oppmerksom på arrangementet.

Innsamling til Frigjøringsfondet:

Denne aksjonsformen kan alle FNL-aktivister ta initiativ til der de jobber, går på skole eller bor. Både med å gå rundt med lister, få andre med eller sende brev til organisasjoner / klubber og be om bevilgning. I oppfordringa er det viktig å understreke at ethvert bidrag er et bidrag til å få USA ut av Indokina.

og at pengene går uavkorta til PRR.

Dette er aksjonsformer for V-uka, og når vi forbereder dem skal vi trekke flest mulig med i de politiske og praktiske diskusjonene og i arbeidet med arrangementet.

Men FNL-gruppa/aktivistene må samtidig aktivt diskutere og jobbe innfor aksjonsenheten for å fostre anti-imperialister og knytte flest mulig til FNL-gruppa/Solkom,

1) Innfor aksjonsenheten bør FNL-gruppa arbeide for at det som en uttalelse fra V-uke-arrangementet blir sendt til Stortinget et vedtak som inneholder flest mulig av Vietnamopinionens 10 krav, med utgangspunkt i anerkjennelse av DRV.

En skal ikke bryte Vietnamuke-enheten om ikke alle kan være med på alt, men diskutere etter metoden enhet-diskusjon-enhet for å få flest mulig med. Uttalelsen bør leses opp på arrangementet og sendes PRESIDENTSKAPET STORTINGET OSLO 1.

holde sitt verdensherredømme, men i Sørøst-Asia tyder alt på at frigjøringsstyrkene innen kort tid vil presse dem ut av Indo-Kina. Dollarkrisen og frigjøringskampene i andre USA-utbyttede land umuliggjør samtidig ny geografisk ekspansjon for USA-imperialistene de første år framover.

Det synes derfor rimelig å anta at USA-imperialistene nå tvinges til å satse alt på å "holde" de områder i Sørøst-Asia de fortsatt har best kontroll over. Dette må kombineres med å løse de kjempemessige motsetninger imperialismen har skapt i selve USA.

Men nettopp nederlaget militært i Indo-Kina og økonomisk når det gjelder dollaren, vil gjøre problemene ennå mer innfløkte for USA. De indo-kinesiske folk har vist for all verden at USA-imperialismen kan beseires, ja at den endatil er ytterst sårbar. Dett er en veldig inspirasjon for alle andre folk som kjemper for uavhengighet.

Dollarkrisen vil skape store problemer i selve USA. Den sterke dyrtid som alltid følger i en devaluerings fotspor har allerede møtt motstand fra den amerikanske befolkning. Dollarens synkende verdi og mindre tillitt gjør det vanskeligere enn før for USA-imperialistene å finansiere nye kriger.

Japans nye rolle.

Det nye viktige trekk i utviklingen i Sørøst-Asia har vært den stadig skjerpede motsetningen mellom de to imperialistiske maktene Japan og USA. Aftenposten skriver 20. august:

"Det har lenge vært klart at en krise var under oppseiling mellom USA og dets fremste forbundsfelle i Asia. Spenningen på det handelspolitiske felt har ladet seg opp, og det siste året har det vært åpen tale om at en valuta- og handelskrig kunne bryte ut mellom de to største industrimakter i den ikke-kommunistiske del av verden. Særlig i de siste måneder har det i USA vært en amper stemning over Japans egenrådige handelspolitikk. Hovedskylden for dollar-krisen er blitt lagt på japanerne.

I dag er det japanerne som reagere med indignasjon og bestyrrelse. Den nye amerikanske importavgiften er et hardt slag mot Japans eksportindustri - og Tokyo-børsen har hatt det største kursfall siden verdenskrigen. USA er Japans største marked, dit går 1/3 av den samlede eksport. Nixons ekstrakontroll rammer Japan hardere enn noe annet land.

Den nye importavgiften har direkte brodd mot Japan, den er først og fremst rettet mot den japanske eksport til USA, mener man i Tokyo".

Men kampen står ikke bare om

det amerikanske marked. Også i resten av verden og da særlig i Sørøst-Asia tørner amerikanske og japanske monopolkapitalister sammen. Og det har blitt stadig tydeligere at japanerne er i ferd med å få fordeler overfor åen vaklende amerikansk økonomi. Den japanske vareeksport øker med 30% i året. Den følges av japanske oppkjøp og ayetableringer i Sørøst-Asia. Bare i Singapore vil japanerne fire-doble sin andel av de utenlandske investeringer fram til 1975 (fra 4 til 15%), "The Mirror" 12/7-71.

Hånd i hånd med den japanske økonomiske ekspansjon følger japanernes "u-hjelp" til alle de reaksjonære regimer som har åpnet slusene for den japanske imperialismen. Samtidig har Sato, japans Statsminister, offentlig foreslått

at Japan har interesse i Sør-Koreas og Taiwans "sikkerhet".

For å beskytte sine markeder og investeringer har det vært nødvendig med en veldig japansk militæroppbygging. Japan har i sin 4. forsvarsplan 1971-76, til hensikt å fordoble sine forsvarsutgifter. I motsetning til China som bare har bygd opp et kystforsvar, har Japan allerede en sterk havgående marine vel forskynt med det mest moderne i amerikansk elektronikk.

Den amerikanske profesjonelle politiske spekulant Herman Kahn gir et bilde av den voldsomme utvikling i japansk økonomi i sin bok "Emerging Japanese Superstate". Han påstår at allerede om 8 år vil japanernes bruttonasjonalprodukt pr. innbygger være like høyt som i USA i dag. I år 2000 vil Japan ha

Verdens største nasjonalprodukt og være verdens dominerende supermakt, hevder Kanh. Men denne makt vil måtte bygge på brutal imperialistisk utbytting av såvel den japanske som den asiatiske befolkning.

I dag er anti-imperialister blitt klar over Japans utviklign. Særlig kineserne og vietnameserne har påpekt farene i den økende japanske imperialismen og militariseringen.

NIXONS REISE TIL PEKING.

Japans hovedmål på kort sikt synes å være å spikre sammen en allianse av Sør-Korea, Taiwan og Japan, for å overta USA-imperialismens rolle som den fremste undertrykker i Sørøst-Asia. Taiwan har allerede en stående hær på 600000 mann av en befolkning på knapt 14 millioner. Sør-Korea har hatt en skjempemessig hær i beredskap helt siden Korea-krigens slutt. Et vesentlig sterkere enn i 1941, i allianse med militærstatene Sør-Korea og Taiwan vil være en trussel mot hele Sørøst-Asia og mot verden forøvrig. Det er nødvendig å splitte denne enheten før den er etablert.

Isolering av Japan er blitt viktig for progressive regimer i Sørøst-Asia. Nixons Peking-reise må sees i denne sammenheng.

Aftenposten skriver 20 august:

"Tokyo er blitt rystet av et dobbelt sjokk. Det første var kunngjøringen om president Nixons Kina reise, som knapt noe annet sted i verden har vakt større oppstandelse enn i Japan. Denne uken har sjokkvirkningene av Nixons økonomiske utspill vært sterkere enn i noen annen hovedstad."

Konsekvensen av Nixons reise synes imidlertid å bli enda større for Taiwan. USA's politiske støtte til Taiwan har med ett endret seg. Chiang-Kai-Shek frykter mer enn noensinne at landet skal bli prisgitt "fastlands-Kina".

Stewart Alsop sier i "Newsweek": "Det Peking-kommunistene nå sier er helt utvetydig. De vil kunne gjøre en handel med Nixon dersom de amerikanske imperialistene vil overgi Taiwan til Peking og Saigon til Hanoi og så dra til helvete ut av Asia. Ikke ellers." Invitasjonen har allerede ført til en ting, å få de amerikanske og japanske imperialistene til å fly i synet på hverandre. Fører det og så til at USA stopper støtten til Taiwan kan dette bety et foreløpig grunnskudd mot en Japan-ledet allianse, og Taiwan"overgitt til Peking".

Men samtidig styrker USA's politikk i Sørøst-Asia nå på andre måter motsetningene mellom Japan,

Sør-Korea og Taiwan. To eksempler skal nevnes hér.:

China Post, Taiwan, forteller 2. juli at taiwanske krigsskip i 57 dager har patruljert Tiaoyutais øyene i protest mot at USA har overført disse kinesiske øyene til Japan.

Når det gjelder tekstilindustrien som er viktig for både Japan, Sør-Korea og Taiwan, har amerikanerne greidd å presse Japan til å senke eksport-vekstraten til USA. Dette har øyeblikkelig skapt store problemer for de Japanske tekstilmonopolene som nå holder på å bli presset ut av sitt hjemmemarked av Taiwansk og Sør-Koreansk tekstilindustri som har fordelene av enda billigere arbeidskraft enn den japanske.

En allianse mellom Japan, Sør-Korea og Taiwan vil således føre med seg en kappestrid mellom de tre land om markeder, både hos hverandre og i andre land.

Utviklingen for år framover vil kunne bestemmes i løpet av få måneder. Derfor var det viktig at invitasjonen til Nixon kom nå og ikke om 2 år.

OPPSUMMERING.

Vi kan gjøre to feil i den nåværende situasjon:

Den ene er å tro at USA-imperialismen nå er ferdig i Sørøst-Asia. Dette er ikke tilfelle. USA-imperialismen vil bruke enhver svekkelse i frigjøringskampen og i den internasjonale solidaritet med Vietnams folk til å prøve å

gjennvinne sin posisjon. Vår oppgave er å støtte Indo-Kinas folk inntil den siste amerikanske soldat har forlatt Indo-Kina's jord.

Den andre feilen vi kan gjøre er å se oss blind på de motsetninger som har preget Sørøst-Asia det siste 10-år, og glemme at det i mellomtida har vokst fram nye ekspansjonistiske imperialiststater som det er viktig for anti-imperialister å forberedes imperialister å forberede seg til kamp mot.

KILDER.

Brev 1 om studiene på hovedoppgava
Aftenposten 20 aug.1971
Arbeiderbladet 16. mars 1968.
The Mirror. Singapore. 12.juli 71
The limits of China's New Diplomacy, av John Gittings, The Guardian 21. juli 1971.
The Reluctant Power, av A:E:Cullison. Daily Telegraph 1. juli 71
China Post, Taiwan, 2.juli 1971.

Denne artikkelen er ment som en diskusjonsartikkel. Den er utarbeidet av formannen i Internasjonalt utvalg. Sørøst-Asia etter dollarkrisen er når dette skrives ennå ikke behandlet verken i Int. Utvalg eller i AU. Det vil derfor seinere sikkert komme både rettelser og utdypelser av artikkelen.

red.

Venstreavviksdebatten

Oppsummering av debatten om venstreavvik på landsmøtet.

FNLiNorge3/71 inneholdt en artikkel om venstreavvik. Dette var bakenforliggende for debatten på landsmøtet, hvor representanten fra Kristiansand hevdet at FNLiN førte ut ei feil linje.

Som svar ble framholdt at artikkelen bare var en oversikt over det som hadde skjedd i Sverige, men at den ikke var godt nok skrevet.

På oppfordring vedtok landsmøtet å ta en generell debatt på venstreavvik. - denne ble innledet av en svensk kamerat som framholdt to viktige punkter i tillegg til at han fortalte om hendelsene i Sverige.

1. Mobiliser så mange som mulig.

2. Mobiliser ut fra ulike syn på frontens grunnlag,

Som kjent ble det i Sverige for et år siden foreslått at alle FNL-aktivister skulle stemme KFML ved valg, og at bare FL-ere skulle lede fronten. Dette representerte ei sekterisk linje og endte med at den såkalte "Baudeklikken" ble kastet ut av DEFG.

Representanten fra Kr.sand mente fortsatt at vår støtte til

FNL gir ikke nødvendigvis fordi vi nødvendigvis anser deres kamp for å være en rettferdig kamp, men fordi vi kjemper mot samme fiende. Solkom burde gi en analyse av sammenhengen mellom FNLS kamp og klassekampen i Norge. Reor. mente videre at artikkelen i FNLiN var et høyreavvik.

Her fulgte fire lengre innlegg som alle slo fast at vår oppgave var å danne en forsvarsfront mot imperialistiske frøstet, ikke en sosialistisk revolusjon. At vi må samle flest mulig til effektiv støtte der hvor USA-imperialismen står svakest. Her har fem års erfaring lært oss at brennpunkts-teorien staker ut den riktige linje for fronten. Utgangspunktet for vårt arbeid må være kampen i Indo-Kina.

Her var enighet om at det var galt å snøre inn fronten til en sosialistisk front. Men, framholdt Kr.sand, : imperialismen er et resultat av kapitalismen sin utvikling og fronten blir br. definisjon en anti-kapitalistisk front.

Fra sentralt hold ble det framholdt at det var Solkoms oppgave å støtte indokinesernes kamp mot USA-imperialismen. - ikke å

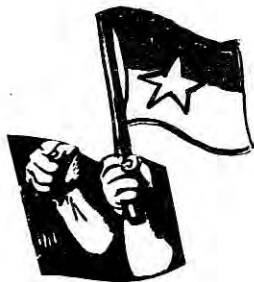
foreta klasseanalyser. Videre fulgte i alt seks lengre innlegg fra representanter rundt om i landet. Det ble bl. a. trukket fram at støtten til Indo-Kinas folk skal skje på deres egne vilkår, og at det vil si å danne en breiast mulig front. Målet er å knuse USA-imperialismen. Brennpunktet for denne kampen er i dag Indo-Kina. Kr.s sids renr. forkastet brennpunktsteorien.

Her svarte Kr.sad at det er feil å si at den vietnamesiske enhetsfronten ikke også er rettet mot feudallherrene, selv om vietnameserne hovedsakelig føler seg undertrykt av USA-imperialismen. Men støttet en anti-imperialistisk front selv om den ikke var anti-kapitalistisk. - bare fronten har en riktig analyse og ikke bygger på medlidenhet.

De to siste innleggene i denne debatten som var absolutt uavgjort og spenningsfylt, oppsummerte at den sosialistiske revolusjon bare er mulig når den nasjonaldemokratiske revolusjon er gjennomført. I kampen for den nasjonaldemokratiske revolusjon er kampen mot imperialismen det vesentlige.

Viktig å ha klart for seg er at innføring av sosialisme vil si opphevelse av den private eiendomsretten, men ser vi på FNL eller PRRs program så er dette ikke målet. Målet for kampen mot imperialismen er nasjonal frigjøring derfor skal vi samle alle som støtter den. Sosialister som

ikke sosialister.

INNLEGG TIL FNL-I-NORGE

I Lillestrøm FNL-gruppe har vi på de siste møtene diskutert spørsmålet om venstreavvik i fronten ut fra artikkelen "OM VENSTRE-AVVIK" i FNLIN 3-71. Denne artikkelen var dårlig og fylt av fraser. Dessuten forekom det direkte usannheter, (som f. eks. at SFIF ble dannet av bl.a. trotskister.) SØLKOM som enhetsfront har videre ikke noe med å ta stilling til bruddet i KFml i Sverige, og å kalle den ene gruppa "sektarisk", og "ytterliggående".

Vi mener at denne artikkelen sammen med studiespørsmålene representerer tegn til en høyreopportunistisk linje i SØLKOM. Vårt utgangspunkt er at SØLKOM er en anti-imperialistisk enhetsfront. Spørsmålet for oss blir da hvordan vi best kan bekjempe imperial

ismen. SOLKOM's analyse viser at USA-imperialismen er en nødvendig konsekvens av det kapitalistiske system. Det samme gjelder for alle andre imperialistiske og sosial-imperialistiske stater. Å si noe annet enn at imperialismen er en konsekvens av kapitalismen ville derfor være å bestride de faktiske forhold.

Hva betyr så dette for oss?

Vi må skolere våre medlemmer godt i ei antikapitalistisk linje, og i vår eksterne propaganda må vi rette søkelyset på kapitalismen. Siden vår egentlige oppgave er å yte politisk og økonomisk støtte til de kjempende indo-kinesiske folk, vil ei antikapitalistisk linje for oss neppe gå særlig ut over propagandastadiet.

Etter dette vil vi muligens bli beskyldt for venstreavvik. Men det vi vil er å stanse tendensen til høyreavvik før de får utvikle seg videre. Det vi vil er å danne utgangspunkt for en løpende debatt om frontens politiske linje i FNL i Norge, samt bevare frontens enhet.

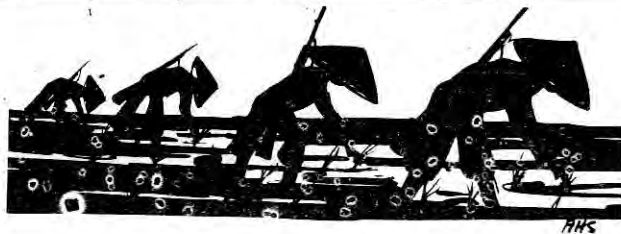
BRUK GRUNDIGE DISKUSJONER TIL Å STYRKE ENHETEN I DET ANTI-IMPERIALISTISKE ARBEIDET.

(Vedtatt enstemmig på møte i Lillestrøm FNL-gruppe 13-7.

SVAR TIL LILLESTRØM FNL-GRUPPE

Lillestrøm retter kritikk mot artikkelen "OM VENSTREAVVIK" (FNL-I NORGE 3-71). Vi er enig i at artikkelen ikke var god, at den var overfladisk, og at SOLKOM ikke har noe med å ta stilling til bruddet i KFML.

Spørsmålet om det deltok trotskister i danninga av SFIF i Sverige er nå litt uinteressant. Organisasjonen er nå lagt ned ifølge siste nr. av "Klassekampen", KFML(r)s organ. Medlemmene ble istedet oppfordret til å delta i "arbeidet på å bilda ett kommunistisk ungdomsforbund under KFML(r)'s ledning". I "Svensk-Kinesiska för eningens tidskrift" nr. 1, side 13 (KFML kontrollert) finner vi begrunnelsen: ..."Läget i Sverige idag kräver inte bildandet av några enhetsfronter, och dessutom finns det inga förutsetningar för sådana." Dette skulle være klar tale. Vi finner at dette må karakteriseres som et langt skritt bort fra den linje vi finner riktig. Vi må også ta skarp avstand fra en slik linje og påpeke at en slik politikk ikke vil støtte de indo-kinesiske folks

kamp mot USA-imperialismen på noen effektiv måte. SFIF har sjøl overflødiggjort enhver debatt om hvilken organisasjon som legger opp til en riktig enhetsfront-politikk i Sverige.

Vi har alltid regnet DFFG som vår broderorganisasjon og som et forbilde for vårt eget enhetsfrontarbeide. (Vi vil understreke at vi tror Lillestrøm FNL er enig i dette).

Hva mener Lillestrøm med "tendenser til høyreavvik i SOLKOM". Vi må ærlig medgi at vi ikke har merket oss slike tendenser. Det kunne være interessant å høre utførlig hva Lillestrøm mener her konkret. Det burde være en god anledning til å få gjennomdiskutert dette i forbindelse med studiene på hovedopp-gaven som nå blir sendt ut.

Vi er heller ikke sikre på hva Lillestrøm legger i "ei anti-kapitalistisk linje". Her bør de være mer konkret. Betyr dette at SOLKOM skal bekjempe kapitalismen i Norge? Konsekvensen av dette måtte da bli at vi skulle støtte alle streikeaksjoner i Norge, ikke bare aksjoner som har et anti-imp-

erialistisk siktemål, som i Sauda, men også slike streiker som Borre gård-arbeidernes politiske streik mot prispolitikken. Vi må her se dette spørsmålet i sammenheng med vårt siktemål, som er størst mulig støtte til de kjempende indokinesiske folkene. I dette perspektivet vil en slik politikk bli ei dårlig linje, ja direkte feilaktig. Vi er en solidaritetsfront. Tenk f. eks. på FNL's program med økonomisk målsetting som styrker nasjonal kapitalisme og privat produksjon?

Vårt standpunkt er at vi alltid må ta utgangspunkt i brennpunktet, USA-imperialismen mot Indo-Kinas folk. Hva svekker USA-imperialismen, og hva tjener folkene i Indo-Kina. Når amerikanske arbeidere går til kamp mot monopolene i USA vil dette svekke USA-imperialisme, derfor har vi trukket fram streiken ved General Motors som en bra ting. Når amerikanske arbeidere har som delkrav i en aksjon at krigen i Indo-Kina må stoppes, anser vi dette som en god ting. Men når en borgerlig organisasjon i Norge som Unge Venstre tar avstand fra krigen og aktivt vil arbeide for at den hurtigst mulig blir avsluttet er også dette en ting som svekker USA-imperialismen, og dermed bra. En liten presisering av den linja vi mener er noenlunde riktig for vår analyse og praksis ... "USA-imperialismen er en nødvendig konsekvens av det kapitalistiske system i USA, hvor monopolenes dominans av kapitaleksport

nettopp er et grunnleggende trekk ved økonomien. Dette er ikke i samme grad tilfelle i Norge.

Vi er ikke antikapitalister når vi støtter amerikanske arbeidere, men anti-imperialister. Vi har aldri som siktemål å direkte svekke kapitalismen, men imperialismen og arbeider bare for å svekke kapitalismen der hvor dette har direkte følger for den imperialistiske styrke. Dessuten må en alltid huske på at USA-imperialismen er fienden, ikke kapitalismen i Norge

Hovedoppgave i høst går ut på å forene alle krefter som lar seg forenes under parolen "USA UT AV INDO KINA". Men dette betyr ikke at SOI KOM skal legge vekk kunnskapen om de økonomiske forutsetninger for USA-imperialismen. Det betyr at vi ikke skal være redd for å samarbeide med folk på andre nivå enn oss selv. På den måten kan vi få forene alle krefter som kan forenes i kampen til støtte for indokinas folk. Lillestrøm ser overhodet ikke noen fare i den mulighet at vi kan komme til å føre en politikk som vil isolere oss fra massene og i sterk grad vil hindre oss i å nå ut til massene. Det viktigste ved vår politikk nå tror vi er å unngå all sekterisme og skape større muligheter til å nå ut til flere med vår riktige analyse.

Vi oppfordrer til grundige studier på hovedoppgava.

SEIER FOR FNL

FNLIN redaksjonen

SMÅPLUKK FRA INTERNASJONALT UTVALG

MEO-STAMMEN I LAOS:

Tidligere fantes det 400 000 Meoer i Laos. Bandittgeneralen Vang Pao hadde kommandoen over 36 000 Meoer. USA-imperialismens kjernetropper i krigen. Dette fjellfolket ble kjøpt med dollar og forsyninger og plassert i første rekke i kampen mot Pathet Lao. I dag er det bare mellom 8 og 9 tusen Meo-krigere igjen. Gjennomsnittsalderen i hæren er femten år. Resten av stammen er plassert i flyktningleire langt unna sine hjemsteder. Intense rakettangrep fra frigjøringsstyrkene i Laos og flere feilbombinger fra amerikanske flystyrker har ødelagt fjellfolket og fullstendig knekket deres kamemorale. En intern lakonisk amerikansk rapport oppsummerte situasjonen slik: "Meone er ikke lenger det militære instrument de var."

Pathet Lao vet dette. Før angrepet på Ben Son nylig advarte de Meoene som fikk anledning til å rømme ut i skogen. I kontrast til Meoene i Laos lever Meoene i Nord-Vietnam i autonome fjellområder. De har fått sitt eget skriftspråk, kulturlivet blomstrer og nye skoler dukker stadig opp. Meoene i Nord-Vietnam støttet Giaps fjerde armé mot franskmennene i 46-54. Erfaringne fra Laos sammenlignet med utviklingen i Nord-Vietnam har vist Meoene at imperialistene bare vil bruke minoritetstammene aldri støtte dem. Kilde for tallmateriale: "Le Monde" 12/5-71.

FRIGJØRINGSSTYRKENE I MALAYSIA.

Etter at britene ble slått av japanerne i 1942 fortsatte en liten, men heroisk geriljastyrke, Den Antijapanske Fronten, som for en stor del besto av medlemmer av det illegale kommunistpartiet, kampen for frigjøring av Malaya. Motstandsmennene ble så berømte at deres leder, Ching Peng, som samtidig var leder for kommunistpartiet, i 1945 deltok i seierson. Britene lovte geriljaen kompensasjon for tap og lidelser under jungelkrigen mot japanerne, men alle løfter ble brutt. I 1948 ble det utferdiget arrestordre mot kommunistene. Etter 12 års borgerkrig erklærte britene Ching Pengs styrker for nedkjempet. Dette var en løgn. Riktignok hadde frigjøringsstyrkene lidd store tap, men en hard kjerne fortsatte

kampen i grensestrøkene mellom Malaysia og Thailand. Nå har frigjøringskampen kommet inn i en ny fase. "The Mirror" utgitt av regjeringen i Singapore har både 5. og 12. juli artikler om frigjøringskampene. Tun Razak, statsminister i Malaysia uttalte 29. juni at "kommunisttrusselen var meget reell" i delstatene Kedah, Perlis, Perak, Kelantan og Penang. "Perioden foran oss er avgjørende for om Malaysia vil overleve som stat". Ifølge "The Straite Times" uttalte Tun Razak at "kommunistene er aktive ikke bare i grenseområdene men også i bebyggede områder." Også på den Malaysiske del av Borneo (Sarawak), har det skjedd en rask utvikling. Avisen "The Malay Mail" forteller 29 juni at "terroristene har til og med plantet og høstet avlingene for bøndene i et forsøk på å komme i nærmere kontakt med befolkningen". General-løytnant Tan Sri Ungku Nazarudelin, sjef for Malaysias generalstab uttalte også samtidig at "terroristene også skaffet tilveie medisiner til befolkningen." Han understrekte "Befolkningen leker med ilden når de mottar hjelp fra kommunistiske terrorist er." Selv om Solkom foreløpig har lite kjennskap til frigjøringsbevegelsen på Sarawak, viser innrømmelser fra reaksjonære aviser og representanter for det imperialiststøttede regimet i Malaysia utvetydig at frigjøringskampen er tatt opp i landet.

Valget i Sør-Vietnam

USA-imperialismen er håpløst på defensiven i sin propaganda. De har sakte men sikkert mistet alle sine skanser. Pentagon-papirene jagde vekk de siste rester av illusjoner hos de som enda hadde noen.

Dette var litt optimistisk, men ikke lite sant.

Det propagandanummer USA-imperialismen nå legger opp til, er å avholde et presidentvalg i Sør-Vietnam. Hele verden skal igjen få se hvilket demokratisk og fint styre som sitter i Saigon. Her har de valg og all ting, - bare se.

Det er ikke lenger mange som tror på den slags propaganda, men det er viktig for oss å ha vite slik at vi til en hver tid øyeblikkelig kan avsløre propagandaen som USA-imperialismen sender ut. Det er sannsynlig at valget vil få bred nyhetsdekning i våre massemedier. Vi må kunne svare.

HVORFOR ER IKKE DETTE ET DEMOKRATISK VALG ?

Valgloven gir svaret. Disse hindrer effektivt at alle som kunne tenkes å ha gode ideer blir utelukket.

1. Kandidatene må ha 100 underskrifter fra provinsrådsmedlemmer, eller 40 fra nasjonalforsamlingen.

2. De må kunne stille 1 mill. piastre til disposisjon til dekning av valgutgifter.

3. De må ikke være kommunister, pasifister eller nøytralister, ikke noengang direkte eller indirekte ha hjulpet kommunisme, pasifisme eller nøytralisme.

I korthet betyr dette at Thieu har all makt hos seg. Han kontrollerer flertallet av nasjonalforsamlingen og han er selv den som utnevner provinsrådsmedlemmer. På denne måten så det ut til at han hadde klart å sette sin rival Ky utenfor valget. Det kan være verd å nevne at Ky som satt med makten i 67 før forrige valgfarse, prøvde å få igjennom nettopp en slik valglov. Nå uttaler han at dette er verre enn i et kommunistisk diktatur. Dengang kom Thieu med beske uttalelser.

I punkt 3 fins det muligheter for tolkninger som er helt fine. Thieu kan her utelukke hvem han vil. Enhver som kommer med kritikk av juntaen støtter indirekte kommunisme, passifisme eller nøytralisme.

Nixon har hele tiden helhjertet støttet Thieu. Ved egne uttalelser og ved matriell støtte til ham.

Thieu blir støttet ved at hans propagandamatriell direkte blir laget og betalt av amerikanerne i Saigon

Ved siden av Thieu så det ut til at det bare ble en kandidat, nemlig general "big" Mihn. Denne har tidligere utmerket seg ved at han var leder under kuppet mot Diem i 1963

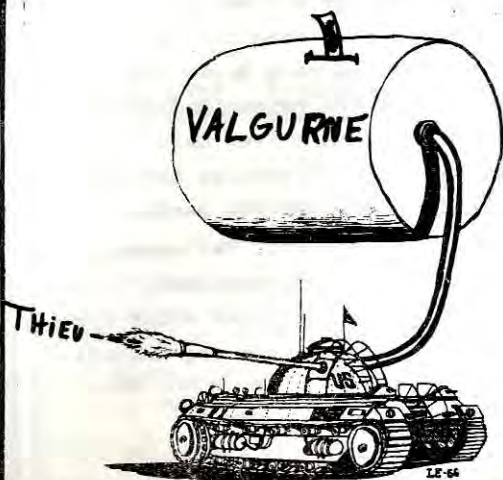
som var i full forståelse med USA. (Pentagon Papers) Han blir framstilt som en fredskandidat, men har bare uttalt seg i helt vage vendinger og har ikke kommet med noen konkrete utspill. Han vil ikke støtte PRR's fredsforslag og han hevder at han ikke vil samarbeide med noen kommunister.

Det er vanskelig å vite noe om Mihn'S hensikter, men vi må huske på på det propagandamessige poeng. Med Thieu som eneste kandidat vil det bli umulig å gjøre noe propagandanummer ut av valget. Ingen tar et valg med bare en kandidat alvorlig. Mihn har imidlertid trukket seg, og han kommer med beskyldninger mot Thieu for valgfusk (Ved forrige valg ble det tallet opp 150000 stemmesedler i Kien Hoa provinsen selv om det bare var 120000 stemmeberettigede. Dette rapporterte enkontrollkommisjon utsendt av president Johnson.) Det er tydelig at Mihn visste

hvilken håpløs oppgave han hadde mot Thieu. Han ville ikke la seg bruke i dette sirkuset. Her måtte noe gjøres. Ky som tidligere var blitt utelukket ble trukket fram igjen. Hans kandidatur ble godkjent av den Sør-Vietnamesiske Høyesterett for om mulig å redde valget, men nå nektet også Ky å stille opp. Alt dette spillet viser hvilken farse det forestående valget i Sør-Vietnam er.

Og det er en ting til denne komedien viser. Quislingene i Saigon er dypt splittet, og de bekjemper nå hverandre. Dette igjen viser hvilken svak politisk situasjon USA-imperialismen nå er i. Saigon-juntaen er et synkende skip. Til og med trofaste mannskaper forlater nå skuta.

LÆR AV SVERIGE

ERFARINGER FRA DFFG's INNSAMLING - VIETNAMINNSAMLINGEN
PG. 400499

På landsmøtet ble det etterlyst erfaringer fra DFFG angående innsamling til FF. En av de svenske representantene oppsummerte da følgende erfaringer:

1. Innsamlingen kalles oftere for PG 400499 enn Vietnaminnsamlingen. Postgironummeret gjøres kjent både internt og eksternt.

2. Det er nesten regel at det på hver løpeseddel står: Støtt FNL-PG-400499.

3. Plakater med FNL-flagg og "Støtt FNL-PG-400499" klistres på stolper undergrunnsbaner og busser.

4. Postgiroblanketten finnes innlagt i hver "Vietnambulletin".

5. Forran Vietnamuka, 20. des. eller liknende, sender vi ut innsamlingslister til de som tidligere har gitt bidrag til PG-400499.

6. Minst en gang i uka står FNL-aktivister med innsamlingsbøsser på gater og torg over hele Sverige.

7. På alle offentlige møter og iblandt på de interne samles det inn penger til FNL. Det samme gjør vi på demonstrasjoner.

8. På dørinnsamlinger eller liknende kan man ha med seg innsamlingslister, selv om dette ikke er særlig utbredt ennå.

9. Det arrangeres kampanjer for bestemte innsamlingsmål med spe-

sielle løpesedler og mye propaganda om innsamlingen.

10. Spesielle innsamlingsoffensiver settes igang der gruppene oppfordres til å intensivere innsamlingsarbeidet i en kortere periode, og ha folk ute på så mange plasser som mulig.

Alt dette gjøre fordi innsamlingsarbeidet er en svært viktig politisk oppgave. For det første fordi det er en klar politisk handling å støtte FNL uten å stille noen vilkår. For det andre fordi et det er en konkret matriell støtte til kampen. Viktig er det også at bøssene er plombert slik at det skapes tillit til innsamlingen.

Erfaringene fra Sverige kan nyttes av gruppene. F.eks. kan gruppene sette igang en innsamlingsoffensiv før Vietnam-uka, og samle inn penger fra folk de kjenner, og fra andre. Forran 20. des. i fjor ble det samla inn 7000 kr. Målet i år bør være å få inn det dobbelte. Men skal dette nås bør gruppene diskutere og oppsummere de erfaringer de har gjort, pluss nyttiggjøre seg av de erfaringene som f. eks. DFFG har gjort.

"GB" i Tromsø

RAPPORT FRA TROMSØ FNL-GRUPPE OM
"GREEN BERETS" -AKSJONEN.

Tromsø 11-8.

Filmen blei satt opp av velferd-
en i militærleiren på Setermoen.
Gjennom kontakter i leiren fikk vi
greie på dette fire dager før opp-
settingen. Vi sendte opp 200 løpe-
sedler, plakater, og ga beskjed
til sivile kontakter på stedet.
På spilledagen dro 12 mann fra
Tromsø oppover med F.V. og løpe-
sedler.

Målet med aksjonen var i korte
trekk:

Propagandere mot filmen og vise
hvor råtten og løynaktig den egent-
lig er.

Spre opplysninger om SOLKOM blant
bygdas folk og blant soldatene.

Styrke gruppa i kamp

Før første forestilling hadde
vi "stand" og fikk solgt ut det
vi hadde av matriell og delt ut
løpesedlene. Ekstranummeret av FV
gikk særlig godt. Vi hadde fine
og positive diskusjoner med sol-
datene.

Før 2. forestilling la vi mer
vekt på muntelig propaganda. Under
denne forestillingen var alle
aktivistene tilstede, og da FNL-
flagget gikk til topps reiste vi
oss og ropte slagord. MP-ene fikk
oss nokså snart ut, - de reagerte
momentant. De krevde å få navna
våre, men en av oss kjørte hardt
ut og spurte hva MP-ene mente om
USA's krigføring. Etter å ha disk-

utert endel lot de oss gå uten
flere navnespørsmål.

Seinere har vi fått vite at sol-
datene reagerte jævla positivt på
aksjonen vår og syntes vi hadde
gjort en god jobb. Folk satt igjen
i salen, kritiske og på vakt, og
tenkte en god del sjøl.

Etter aksjonen fikk leiren 2
dagers beredskap, og filmen som
egentlig skulle settes opp i en
leir et par mil unne ble tatt av
plakaten.

Konklusjon: Vi fikk spredd mye
matriell, diskutert med soldatene
og fikk en del nye sivile kontakt-
er på stedet. Og framfor alt, vi
fikk sveisa gruppa godt sammen.
Alle følte at de fikk nye krefter
og større tiltro til seg sjøl og
til politikken vår.

Alt i alt, - jævla vellykka.

anti-imp. hilsen
Tromsø-FNL-gruppe.

|||||

"Vellykket" pasifisering

9 april var en folkemengde samlet
i Van Thanh, hovedstaden i Chuong
Thien-provinsen, for å feire
passifiseringsprogrammets suksess
forsøk på å gjemme seg i graset.
På et blunk var plassen evakuert.
Det hele var en meget kjedelig
affære, forteller Washington Post
samme dag.

Den framste representant for Saigon-juntaen fortalte forsamlingen i entusiastiske ordelag

Saigon-juntaens jordreform

Den fullstendig korrupsjon
når det gjelder å skaffe til veie
kreditt har ført til at godseier-
nes kontroll har blitt uendret.
Samtidig bevarer reformen inntakt
det godseierkontrollerte system
av lokalt og regionalt styre,...
reformen avhenger av viljen til
det nåværende godseierstyre til å
ødelegge sin egen makt.

Nylige rapporter, f. eks. fra
Gia Nghia, antyder at jordbruks-
reformen bare er den gamle form

forts.
f.s.5
distr.org.

8. Sandness, Ben, [redacted], Loggell, Mo
i Rana, Styvnesnes, Faust, Reines-
berget.
9. Tromst, Vard, Henningsen, Jar-
stad, [redacted]
[redacted], Hammerfest, Kirkenes, Larvik,
Evolver.

De forskjellige grupper og kontaktene vil innen kort tid bli kontaktet av de distriktsansvarlige i sitt distrikt for nærmere planlegging av de forestående distriktskonferansene 17-19 september.

SKAP ENHET PÅ HØSTENS TAKTIKK DELTA I DISTRIKTSKONFERANSENE

Som tidligere nevnt i kontakt-informasjon fra AU vil det bli avholdt DISTRIKTSKONFERANSER OVER HELE LANDET 17-19. SEPTEMBER. (enten fredag/lørdag eller lørdag søndag.). Hver gruppe bør delta med 2-3 mann, og kontakter etter evne. (minimum 1)

Følgende steder er pekt ut: Moss, Oslo, Gjøvik, Drammen, Stavanger, Bergen, Molde, Trondheim, Sandnessjøen, (Nesna), og Tromsø. De distriktsansvarlige har hovedansvaret for opplegget på konferansen sammen med DU/AU.

Foreløpig forslag til innhold:

1. dag. Oppsummering og diskusjon av studiene på høstens hovedoppgave. HVER GRUPPE/KONTAKT MØTER MED SKRIFTLIG OPPSUMMERING AV STUDIENE.

2. dag. Ut fra diskusjonen 1. dag, konkret planlegge gruppenes/kontaktenes videre arbeid, spesielt med henblikk på Vietnam-uka. Hver gruppe skal sette seg konkrete mål m.h.t. salg av F.V., innsamling til F:F. og medlemsverving. Mulighetene for å danne V-ukekomiteer, aksjonsenheter o.l. vil bli undersøkt. Det er derfor viktig at alle gruppene/kontaktene sender inn rapportsjemaet over fagforeninger, politiske organisasjoner, skoler o.l. innen den fastsatte frist.

GJØR DISTRIKTSKONFERANSENE TIL ET REDSKAP FOR EN FRAMGANGSRIK VIETNAMESE.

FNL I NORGE NR. 5-71.

Red og ansvarlig utgiver: A.O. Skuterud.

Adresse : Solkom boks 558 sentrum Oslo 1

INNHold :

Fra Landsmøtet.....	s..2
Om distriktsorganiseringa.....	s. 5
STUDIER BREV 3.....	s.6
Dollarkrise.....	s.15
VENSTREAVIKDEBATTEN.....	s.20
Valget i Sør-Vietnam.....	s.26
Erfaringer fra Vietnaminsamlingen i Sverige...	s. 28
"Green Berets" i TROMSØ.....	s.29
Vellykket passifisering..	s.29
Saigonjuntaens jordreform.....	s. 30
OM DISTRIKTSKONFERANSENE	s.31.

FRONT-TRYKK
OSLO 1971

AK.